

ACC. N:R M. 12683:1-3.

Landskap: Skåne ..... Upptecknare: Nils-Arvid Bringéus
Härad: N.Åsbo ..... Berättare: Frans Svensson
Socken: Örkelljunga ..... Berättarens yrke: Lantbrukare
Uppteckningsår: 1952 ..... Född år 1875 i Florshult, Örkelljunga

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Repslageri: 1.1.

Vrida tillingar: 1.1-2.

Hugga hjulekrer: 1.2

Tillverkning av lieskaft: 1.3

Bikupstillverkning: 1.3.

Stegmakeri: 1.3

Pumptillverkning: 1.3

Träskomakeri: 1.3.

Vävning: 1.3.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 12683:1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Repslageri. Min morfar, Nils Olsson i Lemmeshult slyngade rep. Han tillverkade det av "svinato". Repet gjorde han om kvällarna i ljuset av stickebloss. Den som såg till stickeblosset kallades "röjtare". Denna syssla gick om på barnen var sin kväll. - Vid slakt av svin tog man vara på toet. Det fanns en som köpte upp svinato och sålde till den som gjorde repet. Repet var $1\frac{1}{2}$ tum grovt och användes bl.a. när de lade halmtak. Tillverkningen gick så till att de först snodde långa tottar, varefter fyra tottar snoddes ihop, men däremellan satte de svinato på tvären emellan de fyra tottarna under flätningen. De kunde även göra rep av "hödato". När de ryktade korna på våren tog de vara på toet. Repet såldes per aln.

Repslageri av lindbast har ej förekommit här. Repen som här gjordes hade de förutom vid taktäckningen ~~till ett ha~~ då de körde korna. Vi lade "yden" om hornen på korna. På varje horn lades en rännesnara. Sedan tistel och "hornycka" från oket och fram till hornen. Där brukade bli riktiga knutor på mankarna på korna. Därför virade de trasor om oket och körde likaväl. Man brukade säga: "Du faur entt köra så meed me koorna for då sänas de!" "Ja, men kör ja enet hårt me koorna i aur så ja har nåt å fora me, ^{o då} ~~annars~~ målka de ente nåd."

Vrida tillingar. Vrida tilling har jag gjort i många tusen. Vi

ACC. NR. M. 12683: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

skar ca. 1 m. långa tillingar och bar hem dem med ett rep på nacken. På kvällen satt man i stugan och snidde av de små kvistarna. Sedan "resmade" vi dem med knivryggen och sedan vred man dem runt under benen för att de ej skulle ryka sönder. Sedan alla vår gjorda tog man och väste dem i den stora änden. Därefter buntades de till 100 i var. Där fick man 8 skilling hundradet. Man tog av till marknader och sålde till bönder som skulle täcka tak. - Vi skar också raftar av hassel, "tröske", (som är rött inne i) men även av små björkar och av rönn. Raftarna buntades också 100 i var bunt. Vi fick 50 - 75 öre hundradet. Vi körde till Ängelholms ~~marknad~~ torjdag och sålde. Jag minns att min bror och jag vred 40000 tillingar en vinter sedan vi hade tröska.

Hugga hjulekrer. Min far handlade med hjulekrer. Vi körde upp i Knäred, där far köpte eke på rot. Vi sågade ner det och sågade ^{det} i knubbor, som vi sedan högg upp till ekrer. När vi huggat vad vi skulle gick vi hem och hämtade öket och lāsste eket, ^{och} körde vi till Säbyholmsgården, där de hade särskilda vagnmakare. Jag gick alltid till fots och körde ty vi hade litet ök och stort lass. När vi sålt eket i Säbyholm tog vi till Landskrona och hämtade varulass (socker, sirap, mjöl) till handlaren Fredrik Erlandsson i Lemmeshult. Vi fick 4:50 för ett sådant lass.

ACC. N:R M. 12683:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lieskaftstillverkning. Lieskaft gjorde Sven Petter Andersson i At-
tarp. Han är död för 8 - 9 år sedan. Han gjorde många lieskaft, och
sålde på torjdagarna. Han var böckare också. Ängelholms torjdag var
om tisdagen och Hälsingborgs om onsdagen. Men det ändrades sedan,
ty de trodde att de fick sämre varor i Hälsingborg om det var da-
gen efter.

Bikupor. gjorde de hos Lars Jöranssons, Kristian Larsson, Svens Lars-
son och Johannes Larsson i Florsihult. Lars Jöransson var far till
de övriga. De gjorde bikupor tillnhela trakten. De lade råghalm i
strängar som de trädde genom ett horn och stack emellan med tunnna
videspånor. De såldes på marknader. -- Denna familj gjorde rissel
också, samt små bärkorgar av spånor, målade röda och gröna. De hade
ett litet lantbruk, nu ägt av Bergkvist i Florsihult.

Stegmakeri. Här i Lemmeshult var en "stiamagare" som hette Nils
Persson. Han gjorde stegar i många år.

Pumptillverkning. "Kringlekarlsa far" gjorde pumpar. Han hette Nils
Karlsson på Kringleholmen.

Träskomakeri. Kristian Pålsson gjorde träskor och likaså Sven Dus.

Vävning. Selma Cederström som bodde på Ivar Nils ställe i Lemmes-
hult vävde. Hon hade 4-5 töser hos sig som lärde väva. Bror Erlands-
sons fru var också väverska hos Selma Cederström. De vävde konstväv-
nad: dukar, servietter och torkle.